

gangen af Funktionærer har været meget stor paa Grund af tiltagende Trafik, men nu ere Forholdene forandrede, nu er der næsten Stagnation, i alt Fald gaar det ikke saa rask med at rykke op gennem Klasserne som tidligere. Der var desuden under alle Omstændigheder den Mislighed ved den Slags Oprykning, at den enkelte Funktionær ikke vidste, til hvilken Tid han vilde rykke op. Den Betyggelse, som ligger i, at han kan vide det, er meget vigtig, især for Folk, hvis Lønning ikke er saa stor. Den Betyggelse have de derimod, naar der i Stedet for de saakaldte specielle Lønningsklasser indføres Lønningsstigning gennem Alderstillæg, der falde med visse Tidsmellemrum, efter dette Forslag hvert fjerde Aar, men naturligvis indtil en vis Grænse. Funktionæren ved saa, naar hans Lønningsvilkaar forbedres, og han kan indrette sine økonomiske Forhold derefter. Det er ikke blot en Behagelighed for ham, men en virkelig Fordel.

Som bemærket er Klassernes Antal reduceret til 15, og den 15de er den samme i dette Forslag som den 11te efter den nu bestaaende Ordning. Denne Lønningsklasse har jo ikke hidtil haft sin Lønning fastslaaet ved Lov, og det vil den heller ikke faa fremdeles. Meningen er fremdeles, at denne Klasses Lønningsforhold skulle nærmere bestemmes gennem Forhandling mellem den paagældende Minister og Finansudvalget. Den Sum, der stilles til Raadighed fra Lovgivningsmagtens Side, maa naturligvis i væsentlig Grad komme til at bestemme, hvad Lønnen for den enkelte vil blive; imidlertid er der paa dette Omraade sket Lønningsforbedring flere Gange i Løbet af de senere Aar.

Dernæst skal jeg nu gøre opmærksom paa et Princip, som ogsaa er gennemført i dette Forslag ligesom i Jernbanekommissionens, og det er det, at det saakaldte Opholdstillæg vil falde bort. Opholdstillæg ydes nu under tre forskellige Størrelser, Opholdstillæg paa 60 Kr., 90 Kr. og 120 Kr., og det er kun visse Klasser af underordnede Funktionærer i Statsbanedriften, som oppebære disse Tillæg. Men de ere ikke faa i Tal; der er henved 2,700, og det Beløb, der gaar med dertil, er ikke ringe. Forholdet er simpelthen det, at

naar man udregner, hvor stort Opholdstillæget i Gennemsnit vil blive pr. Mand af dem, som oppebære et saadant Tillæg, bliver det ca. 75 Kr. Det er dette Opholdstillæg, man har ment at ville skaffe ud af Verden. Man har gjort det ud fra den Betragtning, at man ikke kunde indrømme, at de forskellige Opholdssteder, som en Gang vare udpegede af Statsbanedriften som mere kostbare at leve paa end andre, vare det længere, og at det derfor ikke var rimeligt at give de Funktionærer, der levede paa et saadant Sted, der var udpeget som mere kostbart, et Opholdstillæg paa 60, 90 eller 120 Kr., mens andre, som levede paa et Sted, som man ansaa for mindre kostbart at leve paa, ikke fik noget Opholdstillæg; man mener, at en saadan Forskel kan der i det hele taget ikke gøres mellem de forskellige Opholdssteder. Man kunde med større Ret drage den Grænse, at man sagde, at i Kjøbenhavn var det i det hele dyrere at leve end ude i Provinserne af den simple Grund, at allerede Huslejen er større her i Kjøbenhavn, end den er noget som helst andet Sted i Landet. Men saa var der ogsaa andet, som bevirkede, at man ikke derfor skulde blive ved at fastholde dette Opholdstillæg. Som sagt, vi bleve i Kommissionen enige om at lade det gaa ud. Imidlertid har man netop i Forslaget, som det foreligger her, og ogsaa i Kommissionens Forslag indført den Bestemmelse, at hvor der kunde være særlige Omstændigheder, som talte derfor, kunde man indrømme de paagældende underordnede Funktionærer Hjælp til Husleje, Huslejetillæg.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale det Par Spørgsmaal, hvori dette Forslag afviger fra Kommissionens. Det er tiende Lønningsklasse, jeg her har for Øje. Assistenterne, baade de mandlige og kvindelige, ere for Øjeblikket delte i to Afdelinger, Kontorassistenter og Trafkassistenter, og de tilhøre begge de saakaldte specielle Lønklassers 1ste og 5te Klasse. Nu have vi i Kommissionen slaaet alle Assistenterne sammen i een Klasse, og i denne Henseende følger altsaa Regeringens Forslag Kommissionens Forslag. Vi ere nemlig af den Mening, at Uddannelsen for disse to Klasser af Funktionærer ikke